

τέλη στην ησυχία μου.
 — 'Ισως ή καρδιά σας
 νά μήν είνε ελεύθερη.
 — 'Ω, αυτά δέν έχουν
 καμιά σχέση μέ την έ-
 λευθερία της καρδιάς μου.
 Δέν φαινόταν ός τόσο
 πειραγμένη. 'Όλες ή άπαν-
 τήσεις της ήσαν μέ τη
 πεύο μαλακή φωνή, μέ
 χαλωσύνη.

— Δέν ξέρω πολλά λόγια, είπ' εκείνος.
 Όπτε πού είνε εύκολο νά σάς ξαναϊδώ. Προ-
 πει ν' άπελπισθώ :

— Ναι, κύριε Φιντέλη, είπ' έξείνη χαμο-
 γελώντας. Αυτό είνε τό καλύτερο γιά την
 ησυχία σας και γιά τή δική μου. Κυρίως γιά
 τή δική μου.

— Γιατί λοιπόν ;
 — Γιατί είσθε πολύ πλούσιος γιά μένα.
 Μέ καταλαβαίνετε : Είσθε πολύ έξυπνος άν-
 θρωπος. Δέν μπορεί νά μήν με νοιώσετε.

'Εξείνος έμεινε μέ τά μάτια χαμηλωμένα
 στό πάτωμα.

— Μέ συγχωρείτε πού δέ μπορώ νά σάς συνοδεύω κάτω, τού
 είπ' έξείνη.

Κι' έφυγε άμέσως κι' έξαφανίσθηκε μέσα στό σπίτι.
 'Επέρασαν τρεις ήμέρες. 'Ο Φιντέλης σ' αυτό τό μικρό διάστημα
 έπληρε τή μεγάλη του άποφασι. 'Εγούσε στην κυρία Κεοίμη και
 τήν παρακαλούσε νά συναντηθούν γιά μιá πολύ σοβαρή ύπόθεσι.
 'Επειδή τό ζήτημα ήταν πολύ λεπτό δέν μπορούσε νά πάη σπίτι
 της. 'Ηθελε νά περάση άπ' τό γραφείο του στις έξη τό βράδι. 'Η
 κυρία έπληγε και ό Φιντέλης της έζήτησε μέ φωνή συγνημμένη τήν
 κόρη της σέ γάμο.

— Δέ σάς κρούω ότι τήν αγαπώ, της είπε. Και θά τό πιστέψε-
 τε δέν ξέρω άόμοια τ' όνομά της.

— Μιμιά, είπε ή κυρία μέ τή άκραν στα μάτια· θά μπορούσα
 νά σάς άπαντήσω από τώρα... Τέτοια άνέλπιστη τύχη...
 'Αλλά προτιμώ ν' άποφασίσω ελεύθερα ή ίδια. 'Επειτα
 πρόπει νά τό πω και στους συγγενείς μας Συνεχίζουμε μιá
 άυστηρή οικογενειακή παράδοση.

— Βέβαια... Μπορεί νά έχη δύση γάμου τήν καρδιά
 της...

— 'Α, δέν είν' αυτό, είπε.
 — Δέν μπορείτε νά τό ξέρετε.

— 'Ισως, ίσως πού θά τό ήξερα. 'Εγώ δέν είμαι μόν-
 ον μίνα. Είμαι και φίλη των παιδιών μου. Δέν της έτυχε
 τίποτα της Μιμιάς ως τώρα. Τήν έδωσε ή ύπερηγά-
 νεια... Δέν ξέρετε πως σέβεται τόν εαυτό της και τόνομά
 της. Αυτό δέ τόνομα μόνο έζηληρονόμησαν τά παιδιά μου
 από τόν πατέρα τους.

Τήν άλλη ήμέρα ό Φιντέλης έλαβε γράμμα από τήν
 κυρία Κεοίμη πού τόν παρακαλούσε νά περάση νά πάρη
 τό τσάι στό σπίτι τους στις έξη.

'Επληξε. Στην πόρτα κάτω έτρεξε ή ίδια ή Μιμιά. Τού έδωσε
 και τά δύο της χέρια.

— Σάς εύχαριστώ πού δέ μ' έβραναίσατε, τού είπε. 'Από τήν
 πρώτη μέρα πού σάς είδα από τό παράθυρο δέν έβγαλα τό μυαλό
 μου από σας. 'Αλλά σας έφοβόμουν.

'Ητον ένα εύτυχισμένο από γεμια. 'Ο Φιντέλης έμεινε κι' έφα-
 γε ξαπώ.

Κι' ό ίδιος πού τά συλλογίζοταν εκείνο τό βράδι μεθυσιμένος
 από τή χαρά του άπορούσε πως ήσαν έτσι τά πράγματα κι' έτε-
 λείωσαν άμέσως. Πόσες φορές τού είχαν ζάμη συνουζία με κορι-
 τσια καλών σπιτιών μέ προίκες μεγάλες και τά φιλοζωσίνιζε και
 στό τέλος δέν έγινόταν τίποτα. Μιά φορά μάλιστα έτυχε νά πρό-
 κειται γιά κορίτσι πού τού όρεσε και πού τού είχε οίχη ή στά γε-
 μιά και όμως δέν έγινε τίποτα. Αυτός ό άνθρωπος τών μεγάλων
 έπιχειρήσεων, πού οίκογενιδένε διαρκώς τά γεγάλια του, πού
 έδινε πραγματικές μάχες στό κομματιστήριο, όπουν δέν ήχηζε άλλη
 λύσις παρά νά καταστραφεί ό ίδιος μέσα σέ πέντε ώρες, ή νά λυσι-
 όσει εκείνους πού τά έβραζαν μαζί του έτρεμε τό γάμο. 'Η γυναίκα τού
 φαινόταν ένα είδος έχθρου, πού ή πάλη μαζί του θά ήταν πάντα
 άνοση. Γιατί θά ήταν ένας έχθρός μέ μυστικά όπλα, μέ άγνώστους
 σκοπούς.

Και νά τώρα άξαφνα μέσα σέ πέντε ήμέρες άποφάσισε νά παν-
 τρευθί. Αυτό είνε τά κού νιέ φρόντη πού κοζιόδεε ό ίδιος μιá
 φορά. Δέν είχε κάμει πολλώση συζήτηση· μέ κάποτε βίστερα από
 τό θέατρο πού σ' ένα έργο είδε νά παντρεύονται έτσι από ένα γε-
 ραννοβόλο πάθος. 'Ισχυρίζοταν ότι μόνο ένας επιπόλαιος, ένας ά-
 δύνατος ψυχικός τύπος μπορούσε νά τήν λάθη. 'Απίθανα πράγ-
 ματα. Νά λοιπόν πού εκείνη γιά τά όποια δέν μπορούν νά μάς
 πείσουν όλοι οί σοφοί τού κόσμου έρχεται ή ζωή και μάς τά μα-
 θαίνει σέ μιή ώρα. Στην άρχή βίστερα από τήν πρώτη συνάντησι
 πού είχε μέ τή Μιμιά· στην τσάρτα οζέφθηκε νά τή στρώση στό
 κνήγη, νά τήν πολιορκήση, νά μεταχειρισθί τό χιμά του, τό
 παντοδύναμο χοήμα.

(Τό τέλος εις τό προσεχές).

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

'Η 'Εθνική Τράπεζα της 'Αγγλίας ιδρύθη πρό 228 έτών.
 — 'Επί ενός έξατομυριού άνθρώπων οί έξήντα γεννιώνται τυ-
 φλοί.

— Οί κάτοικοι τού Θιβέτ διαιρούν τήν εβδομάδα εις πέντε μέρες.
 Τήν ήμέραν τού Σιδήρου, τού Ξύλου, τού 'Υδατος, τών Φύλλων
 και της Γής.

— 'Ενα σαλιγκάρι μπορεί νά διανύση ένα μίλι σέ δέκα τέσσερες
 μέρες.

— Οί άνδρες τών νήσων Σάντουιτβ έκτιμούν, τήν ομοιότητα
 τών γυναικών... άπ' τό βάρος τού σώματός των !

— 'Ο ζωολογικός κήπος τού Βερολίνου έχει τόν μικρότερο έλέ-
 φαντα τού κόσμου.

— 'Η 'Αμερικη εισάγει 100.000 ζαχαρίνια τό χρόνο.

— 'Η μερύτερη ιστορία πού έδεδόθη μέχρι σήμερα είνε ό
 «Πόλεμος ύπέρ της 'Ανεξαρτησίας της 'Αμερικης» έκδοθεια από
 τού κράτους τών 'Ηνωμένων Πολιτειών. 'Αποτελείται από 120 τό-
 μους, περιλαμβάνων 1.600 σελίδες έκδοτος. Τό έλρον αυτό έργον
 συμπληρώνεται και μέ ένα άτλαντα γιγαντιαίου, ό όποιος διαρεί-
 ται σέ πενήντα τεμάχια. 'Όλοι οί τόμοι καταλαμβάνουν χώρον
 έκτάσεως 30 πεδών και ζυγίζων 114 τόνου. Στοιχίζων δέ 5.000.000
 λίρες.

— 'Η 'Ελβετία έχει τούς περισσότερους μύσπας. 'Η αίτια δέ
 της μυσπίας τών 'Ελβετιών είνε τά χιόνια, τά όποια ως γνωστόν
 βλάπτουν στην όρασι.

— Εις τés άγοράς, Γέζιν, Μπεγγινγκζίτ και Σέντουελ, τού
 Λονδίνου, καταναλίσκονται κάθε χρόνο 300.000 τόννοι ψαριών. 'Επί
 πλέον 1356 τόννοι πετιώνται ως άχρηστοι.

— Τό πρώτον ταχυδρομείον ιδρύθη στην 'Αγγλίαν τό 1581, στό
 Παρίσι τό 1642 και στην 'Αμερικη τό 1710.

— 'Η πύο οικονομικές έφημερίδες έκδίδονται στην Κίνα. 'Η τμή
 κάθε μιás άναλογεί προς τό 1110 της 'Αγγλικής πέννας.

— 'Η νήσος Μαγκατάν έπί της όποιος σήμερον είνε ντι-
 σμένη ή πόλις της Νέας 'Υόρκης είχε άγοραστεί άρχωνώς
 από ένα 'Ινδόν άρχηγόν άντι 5 λιρών !

— 'Η τράπεζα της 'Αγγλίας, κάθε βδομάδα κείει στην
 φωτιά εφ' όσονένα χαρτονομίσματα αξίας 500.000 λιρών.

— Οί φωτογράφοι, στη Ρωσία έκδικούνται κατά πε-
 ρίργων τρέπον τους όφειλίτας των. 'Όταν κανείς παραγγέ-
 λει τήν φωτογράφιαν του και δέν πάει νά τήν πάρη, τότε τήν
 κοεράνε άνάποδα, μ' ένα σπάγγο στην πόρτα τού μαγαζιού
 του.

— 'Όταν ό άνθρωπος είνε ξεπλοισμένος οί χιτύποι της
 καρδιάς του ελαττώνονται κατά δέκα.

— Πρό έτών στην 'Αφρικην έσκότωναν 65.000 έλέφαν-
 τες τό χρόνο. Σήμερα όμως ό αριθμός τών ελεφάντων έχει
 ελαττωθεί σημαντικά.

— Στο Λονδίνον, κάθε χρόνο εξαφανίζονται μυστηριωδώς
 140—150 πρόσωπα.

— Τό άνώτατον όριον τού μήκους τών γυναικείων μαλλιών είνε
 9 πόδες.

— Στην Γερμανίαν στους 213 ανθρώπους άναλογεί ένας μαθη-
 τής. Στη Σκωτία ένας στους 520. Στην 'Αμερικη ένας στους 2.000.
 Στην 'Αγγλία ένας στους 5.000. Και στην 'Ελλάδα... :

— Τό 114 τών κατοίκων της Γής όμιλεί τήν Κινέζικη γλώσσα.
 — Κατά τόν πόλεμον μία σφαίρα στις 85 έπιτύγγανε τού σκοπού
 της.

— 'Υπάρχουν 35.000 είδη γραμματισμών σ' όλον τόν κόσμον

— Στην Νέαν 'Υόρκην υπάρχουν 15.000 όπιομανείς.

— Στο Παρίσι, τόν παρελθόντα αιώνα, στους 18 ανθρώπους ό
 ένας έξασκοόσε τό έπάγγελμα τού... ζητιάνου !

— Τό μεγαλύτερο ξύλινο κτίριο εδρίσκεται εις τήν πόλιν Ουέλι-
 γτων, της 'Αγγλίας.

— Τελευταίος έπωλήθη στό Μουσείον τού Λονδίνου ένα αύγό
 τρωστίων διαστάσεων, γνωστόν στους όρνιθολόγους υπό τό όνομα
 «'Επύσιον Μάξιμου». Τό μέρος όπου βρισκόταν αυτό τού είδους
 τ' αύγά είνε ή Μαγαδασκόρη, τό πουλί δέ πού τά επάσζει είνε
 μέχρι της στιγμής άγνωστον. Τό ζεύγος μάλιστα ενός τέτοιου σύ-
 γου πού έφερεν γιά πρώτη φορά στην
 Εύρώπη κατά τό έτος 1851, χωρούσε δύο
 γαλιόνα νερό και ήταν ίσον μέ 135 αυ-
 γά κόττας.

— Τό άλογο, χωρίς νά τρώη, πίνον-
 τας μόνο νερό, μπορεί νά ζήση επί 25
 μέρες. Χωρίς νά πίνη όμως νερό και
 νά τρώη, δέν μπορεί νά ζήση πέραν
 τών 5 ημερών.

— Τόν παρελθόντα αιώνα στην
 'Αγγλία κοεμάσθηκαν 493 καζούργοι.

Συλλέκτης